

Goigs de la Verge de Montserrat de la Colònia Prat

Puig-reig

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Església de la Colònia Prat, 08692- Puig-reig
Emplaçament Colònia Prat

Coordenades:

Latitud: 41.98762
Longitud: 1.8882
UTM Est (X): 407905
UTM Nord (Y): 4648999

Classificació

Número de fitxa 08175 - 35
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Religios
Titularitat Privada

Fitxes associades:

[Cobles del gloriós Sant Marçal, bisbe](#)

[Goigs a lloança de Sant Andreu Apòstol](#)

[Goigs en llahor de la màrtir Santa Aurèlia de Nice.](#)

Autoria de la fitxa Rosa Serra Rotés i Jordi Piñero

Data de registre de la fitxa: dv., 26/11/2010 - 01:00

Descripció

Els goigs es van compondre el 1949 en motiu de la inauguració de les obres de renovació de l'Església que va comptar amb la presència del bisbe Tarancón. Reproduïts en fulls de 25,8x36,5 cm amb la impressió de la música amb la notació musical, una fotografia del acte de celebració, i l'"Oremus" amb llatí, són anònims. L'estrofa de començament diu: "Ja que'n sou bella Pastora de l'església d'aquest prat, sieu nostra protectora, Princesa de Montserrat".

Història

Els orígens i l'aparició de la colònia de Cal Prat tenen com a protagonista la figura de Teodor Prat, un industrial de Sallent (Bages) que comprà, l'any 1870, els terrenys on a continuació construí una fàbrica de filats i teixits de cotó. El permís d'obres li arribà el 1871 i el berguedà Francesc Joan Canals, mestre d'obres, s'encarregà d'aixecar la fàbrica, els espais industrials annexos i els primers habitatges per als treballadors. Més endavant, la colònia s'amplià amb la construcció de més habitatges i els propietaris encarregaren, també, la construcció d'una església i d'una torre per al seu ús privat. La proximitat de Cal Prat amb el nucli de Puig-reig comportà que a la fàbrica hi treballés molta gent que no vivia als pisos construïts a la colònia, sinó al poble. Malgrat aquesta mà d'obra que no vivia al costat de la fàbrica, Cal Prat, lentament, també s'anà dotant de serveis i equipaments diversos per a ús dels treballadors.

A tocar de la carretera de Berga i del baixador del tren -Cal Prat tenia baixador propi del tren Manresa-Berga des de 1885-, hi havia un carrer amb una botiga i dues tavernes. Un carrer on, malgrat quedar fora del portal de la colònia, també vivien obrers. Entrant a l'espai original de la colònia, i després de travessar el portal, hi havia el carrer Nou -el primer que va disposar d'aigua corrent- i el carrer Gran, al final del qual hi havia la Cotxeria, un magatzem que havia servit, també, de teatre on representar els Pastorets i altres obres. A l'entrada de la plaça de la colònia hi havia l'hostal i la barberia. Tancant la plaça, hi havia l'església, la torre de l'amo, el xalet del mestre, el pis de la mestra, l'escola, el forn de pa i la rectoria. Al contrari de la majoria de colònies tèxtils del Berguedà, on el gruix dels treballadors provenien, a principis del segle XX, del camp, a Cal Prat, ja l'any 1905, només un 37% dels obrers procedien del món rural. La majoria eren treballadors de Puig-reig o gent amb experiència en altres colònies o fàbriques.

La fàbrica de Cal Prat es mantingué activa fins als anys noranta del segle XX, però el model de colònia industrial s'anà perdent abans de la crisi econòmica. A partir dels anys setanta molta gent ja abandonà la colònia per anar a viure, majoritàriament, a Puig-reig.

Bibliografia

Margarita BRIONES i Joan SANTACREU SIMON (1988): Goigs i devoció popular al Berguedà, a L'EROL núm. 23, Berga

GOIGS de la VERGE de MONTSERRAT

de la Colònia
en l'any
renovació de

PRAT
1949, per
la seva església

I

Ja que'n sou bella Pastora
de l'aglaia d'aquest Prat,
Sieu nostra protectora,
Princesa de Montserrat.

II

Catalunya amb té vos mira
com patrona principal,
puix de lluny arreu ovira
els cims del vostre Casal;
mes per ser aquí a la vora
de nosaltres heu baixat,
Sieu nostra, etc.

III

Vostre casa pobre n'era,
mes de reis sou descendit,
Verge i Mare pura i vera
esp de Déu omnipotent.
Mes si Déu tant vos honora,
es per vostra humilitat,
Sieu nostra, etc.

IV

Santa Esglesia Mare nostra
no n'edra mai d'altre.

V

Si aquí'l foc de la guerra
esclatà, que es foc cruent,
de genolls postrats en terra,
pel peat, que era foc encen,
perdó el poble humil ja implora
perdonem-lo aviat.
Sieu nostra, etc.

VI

Que sou Vos nostra alegria,
vostre altre da-tu-racrit,
sempre, oh dolça companyia,
sou consol per l'affligit.
Si en la mort un fillol plora,
feu-li amor al seu costat,
Sieu nostra, etc.